A feladatot *reductio ad absurdum* módszerével oldjuk meg, azaz feltesszük, hogy az állítás nem igaz és ellentmondásra jutunk belőle.

Legyenek tehát megadott számaink a_1, a_2, …, a_n, ahol $1 < a_i < (2n-1)^2$, és legyen a_i legkisebb prímosztója p_i. Mivel a_i nem prímszám, van p_i-n kívül még (esetleg p_i-vel megegyező) prímosztója, következésképp $p_i^2 \leq a_i < (2n-1)^2$. Az így kapott p_i prímszámok mind különbözők, hiszen ha $p_i - p_j$ volna, akkor p_i osztója volna a_i-nek és a_j-nek is, noha feltételünk szerint a_i és a_j relatív prím.

Így kaptunk n különböző prímszámot, melyek mindegyike kisebb $(2n-1)$-nél. Megmutatjuk, hogy ez lehetetlen. Ugyanis 1 és $(2n-1)$ között $(n-2)$ páratlan szám van $(3, 5, 7, \ldots, 2n-3)$ és minden prímszám, a 2-t kivéve, páratlan. Tehát 1 és $(2n-1)$ között legfeljebb $(n-1)$ különböző prímszám található, ami ellentmondás.

Ez az ellentmondás igazolja állításunkat.